

KÄPYKOLON VÄKEÄ
Tammi

KEVÄTKEPPONEN

Leena Parkkinen & Zagros Manuchar

Omistettu kaikille isosiskoille

Tekijät kiittävät Suomen kulttuurirahastoa ja TAIKEa.

Ensimmäinen painos
Teksti: Leena Parkkinen
Valokuvat: Zagros Manuchar
Hahmot ja lavasteet: Leena Parkkinen
Ulkoasu: Laura Lyytinen
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi, 2025
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki
ISBN 978-952-04-7248-1
Painettu EU:ssa
Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut:
tuotevastuu@tammi.fi

KÄPYKOLON VÄKEÄ

KEVÄTKEPPONEN

Leena Parkkinen & Zagros Manuchar

TAMMI • HELSINKI

Talvi oli väistymässä, ja oravaperhe oli jo kevätpuuhissa. Äiti ja Paju istuttivat taimia suurempiin purkkeihin, ja multaa kasaantui keoksi äidin vatsan päälle. Viime aikoina äiti oli pyöristynyt nopeasti.

”Oletko nielaissut saksanpähkinän kokonaisena niin kuin boa?” Paju kysyi. Hänen koulukirjassaan oli kuva boakäärmeestä, joka oli nielaissut ison possun. Pajusta kuvan katseleminen oli ollut sekä kihelmöivää että ällöttävää.

Äiti ei hermostunut, toisin kuin silloin, kun Paju oli tokaissut hänen näyttävän ihan krokotiililta vihreissä joogahousuissaan. Nyt hän vain hymyili ja suukotti Pajua otsalle.

”Paju”, Baruu sanoi. ”Meidän pitää puhua yhdestä jutusta.”

Se sai hien nousemaan Pajun niskavilloihin.

”Muistatko, kun toivoit pikkusisarusta?”
äiti kysyi.

”En.”

”Leikit siilikaksosten kanssa, ja kun
tulit kotiin, sanoit, että sinäkin haluat
kaksosveljen.”

”Sinulle tulee pikkusisko!” Baruu
hymyili ja pomppi paikoillaan.

”Ai. Muutin mieltäni”, Paju sanoi ja
tuijotti virnistelevää Baruuta.

”Etkö ole iloinen?” äiti kysyi.

”Ihan hirveää”, Paju sanoi. ”Ei minun
huoneeseeni mahdu toista lasta.”

”Etkö sinä halua omaa leikkiveria?”

”En. Ettekö voi antaa sitä pois? Vaikka
tiaisille. Yksi poikanen enemmän ei häittäisi
mitään. He tuskin huomaisivat.”

Mutta tietenkään äiti ja Baruu eivät
kuunnelleet Pajua.

Pari viikkoa myöhemmin Paju, äiti ja Baruu lähtivät kevätmarkkinoille katsomaan kuumailmapallonäytöstä. Professori Päästäinen selitti, miten kuumailmapallo oli keksitty jo monta sataa vuotta sitten. Toimintaperiaate oli hyvin yksinkertainen: kuuma ilma nousi ylöspäin.

”Tällaisen voi hyvin rakentaa kotonakin”, professori selitti. ”Tarvitaan vain silkki-paperia, sytytyspaloja ja ohutta kuparilankaa.”

”Kantaako se oravan?” Paju kysyi.

”Ehkä oikein pienen. Mutta minun kuumailmapalloni jaksaa kantaa teidät kaikki”, professori Päästäinen sanoi.

”Haluaisitteko kyytiin?”

”Kyllä!” Paju huudahti.

”Minun selkääni sattuu”, äiti sanoi.

”Pitäisikö meidän soittaa lääkäriille?”

Baruu kyseli ja alkoi hössöttää äidin ympärillä.

”Ei me nyt turh—” äiti aloitti mutta hiljeni.

”Kyllä me ehkä voisimme lähteä. Aut. Nyt heti.”

”Entä kuumailmapallo?” Paju kysyi.

”Saanko minä mennä ilman teitä?”

”Minä soitan mummulle”, Baruu sanoi.

Oravaperhe kasvaa!

Äitioravan vatsa on pyöristynyt talven aikana, ja keväällä perheeseen syntyy vauva. Paju huomaa pian, etteivät vauvat ole läheskään yhtä hauskoja kuin esimerkiksi lentokoneet.

Lisäksi ne vievät aikuisten huomion. Paju on saanut tarpeekseen ja päättää palauttaa asiat ennalleen.

Tunnelmallisen kuvakirjasarjan kolmannessa osassa käsitellään lämpimästi sisaruskateutta. Tekijäpariskunta kirjailija Leena Parkkinen ja taiteilija Zagros Manuchar ovat luoneet yhdessä Käpykolon maailman, ja tarinoiden lisäksi sarjassa ihastuttaa yksityiskohtia vilisevä valokuvakuviutus.

Käpykolon väkeä voit seurata myös Instagramissa!

[\(@kapykolonvakea\)](#)

www.tammi.fi

L85.2

ISBN 978-952-04-7248-1